

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Præstantia Gratiae Dei & Felicitate Hominis eâ donati Considerationes XXXVII.

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1657

X. Gratiam esse vitam animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46645)

CONSIDERATIO IX. 65

Seruanda vita animæ; pro pretioso Gra-
tiæ liquore, tam efficaci, tam citò, tam
penitus, tam potenter depellente om-
nes animi morbos, mortémque ipsam,
non faciat, non sufferat omnia? Cum
Gratia facilè conseruatur vita animæ;
sine Gratia recuperari, noua plaga di-
uitari, non potest: & ipsa tamen abs-
que vi magna obtineri, seruari, & im-
mensùm augeri potest. Pœnitere erro-
rum, spernere voluptates absurdas;
amare quod odio haberi non potest,
virtutem ac Deum, quid habet mole-
stia? Et his tamen tam facilibus emitur
ingens Gratia bonum. Quam igitur ex-
cusationem habebis, si negligas?

CONSIDERATIO X.

Gratiam esse vitam animæ.

I. **G**ratia Dei vita aterna. Rom. 6.
Et à peccatis liberat Gratia,
& vitam dat animæ. Quanta
sit vis hæc, inde intelligas, quòd nobi-
lior omnibus rebus inanimatis sit vita,

Non

66 DE PRÆST. GRAT. DEI.

Non enim, vt S. Augustinus ait, l. de vera relig. c. 29. qualiscunque moles ista visibili luce praeferat, si vitâ careat, magni aestimanda est: qualibet namque viua substantia, cuiuslibet non viua substantia, natura lege proponitur. Ergo vermiculus & musca sideribus. Vt idem docet lib. 11. de ciuit. c. 16. Natura enim vitalis præstantior sit, necesse est, quæ cuncta alia sentit ac discernit; siquæ commoda sibi inueniat, oblectatur & appetit; si minus commoda, fugit aut respuit; ea ex seipsa, & commoditatis suæ lege aestimans. Iam autem si tam nobilis est animantium vita, de anima humana quid dices? cùm enim, vt S. Doctor l. cit. ait, illud videre facillimum sit, præstantiorem esse iudicantem, quàm illa res est, quæ iudicatur: rationalis autem vita non solum de sensibilibus, sed de ipsis quoque sensibus iudicet: manifestum est, vt sensualem vitam corpori, ita rationalem vtrique præstare. Itaque si rationalis vita secundùm seipsam iudicat, nulla iam est natura præstantior.

Vt

CONSIDERATIO X. 67

Ut meritò dicat S. Chrysoſtomus in 2ª Cor. 1. nihil eſſe in toto mundo, quod cum anima humana poſſit comparari: Imò ne ipſum quidem totum mundum: quia ſcilicet corpori dat multiplicem vitam, nutrientem, mouentem, ſentientem, & rationalem, Angelicæ ſupporem. Et huic tamen animæ, vitæque tam excellenti, aliam longè ſublimiorem addit Gratia Dei. Quis eius vitæ operationes deſcribat? Deo nutritur, Deum ſentit, audit, guſtat, amplectitur: in Deum fertur, & exultat: Deo denique viuit, & Deus in ipſa. Eadem Dei, & ipſius ſunt gaudia, ac beatitudo.

II. *Sicut miſit me viuens Pater, & ego uiuo propter Patrem, & qui manducat me, & ipſe uiuet propter me. Io. 6.* Felicem vitam! ſtupendam vim Gratia! ſicut Filius Dei per Patrem viuit, ita iuſtus per Filium. Pater Filio ſuam vitam per naturam dat; Filius iuſto ſuam per Gratiam. Inde eſt, quòd gloriatur Apoſtolus: iam non ſe viuere, ſed Chriſtum in ſe;

ſe;

se; nempe ut in Christo Pater. Eodem ergo spiritu, eadem natura vitali. O quam divinæ operationes, quæ venustas talis animæ? Propter naturalem suam vitam longè excedit omnem pulchritudinem; quia imago Dei in ipsa relucet: sicut magna est veneratio imaginis regię, quæ tamen nihil regij spiritus, coloris aut filii habet intra superficiem. Si qua verò manus Dædala hanc animaret, non solum rotulis intus absconditis, sed vero spiritu regis ipsius, quanti æstimaretur? Hominis anima statua quædam Dei est: sed vitam ei dat Gratia. Quanti faceret statua regis animam? quantopere eandem desideraret, & custodiret, si posset? O sensus, sensus, proditores animæ nostræ! cur extollitis alias formas, ut ijs capta vitam suam amittat; Gratiā Dei abijciat? quando corpus nostrum odit animam? quando cupit ab ea separari? sic ergo & anima amet animam suam: cupiat in æternum continuare coniunctionem: præ omnibus

hoc.

CONSIDERATIO X. 69

horreat separari; quandoquidem Deus ei per Gratiā dat longē meliorem vitam, quā ipsa det corpori.

III. *Quam dabit homo commutationem pro anima sua? Matth. 16.* Et de naturali hac anima vitāque hoc intelligendum est, & de supernaturali anima animæ nostræ, siue de Gratia. Pro hac Filius Dei dedit animam suam. Fecit hoc ipse commercium: fuit contractus bonæ fidei: nemo eum circumuēnit. Hoc ipse pretium soluit. Sanguinem, inquam, fudit vnicus Filius Dei pro nobis. O anima, erige te. Tanti vales, ait S. Augustinus *in Psal. 102.* & diabolus ipse nouit, charissimas esse debere cunctis animas suas: aliās non tantum pro ipsis decertaret. *Quis ergo furor est, viles à vobis animas vestras haberi, quas etiam diabolus ipse putat esse pretiosas? quis furor est viles à vobis haberi, quas etiam ille charas vobis debere esse nouit, qui viles facere conatur?* ait Saluianus *l. 3. ad Eccles.* Vilis autem fit, quæ Gratiā perdit: sic tetrū cadauer. Quid est corpus
sine

sine anima? quis horror, si octo diebus
 exanime fuerit? quis foetor? Et ani-
 mam tamen tuam non octo diebus, sed
 mensibus circumfers absque Gratia,
 multo tetriorem coram Angelis, quàm
 esset magnus acervus cadauerum pu-
 tridorum. Imò si terra simul emittat, in
 vnum locum, omnium hominum cor-
 pora, qui mortui sunt ab initio mundi,
 eadèmq; fluentia sanie, non tantam
 pestem & horrorem afflabunt homi-
 num naribus, & aspectibus, quantum
 offerat anima vnica Deo & Angelis, si
 Gratià careat. Quis dormiat, vbi sit in
 eodem conclavi corpus hominis, pu-
 tore iam diffuens? quis ferat suppli-
 cium Mezentianum, vt viuus alligetur
 mortuo, eumque circumferat passim?
 Et tamen cum anima, sanie peccato-
 rum abominabili, Gratiàque Dei ca-
 rente, plurimi dormiunt, rident, ac lu-
 dunt: iuxta quam Angeli manere non
 possunt. *Nam vt apes fugat fumus, & co-
 lumbas foetor, ita peccatum repellit Ange-
 lum, vita nostra custodem, teste S. Basilio,*
oras.

CONSIDERATIO XI. 73

erat. 3. de peccato. Malitia ergo non inueniatur in te, omnibus diebus vita tua; & erit anima tua custodita, quasi in fasciculo viuentium, apud Dominum Deum tuum. ait prudens Abigail 1. Reg. 25. Sicut agricolæ furculos, quos transplantare volunt, colligatos, in aqua, aut rore conseruant; sic Deus custodit animas iustorum, quos in cælo vult arbori vitæ æternæ inserere.

CONSIDERATIO XII.

Animam Gratiâ Dei pulchram fieri.

I. **Q**uam pulchra es, & quam decorâ charissima, in delitijs, Cant. 7. Gratiâ Dei Doctores Candorem vocant lucis æternæ, qui intellectum illustrat, inflammat voluntatem, ac totam animam nitidam facit. Tam nitidam, & pulchram, vt si eam videres oculis, cor tuum rumperetur præ gaudio; dixit olim Dominus S. Birgittæ 2. Revel. 18. Tam pulchram Gratiâ facis